

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2002 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 16 juli 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 04 juli 2002,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens zijn historische, historische in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

HERENHUIS MET DIENSTVLEUGELS, gelegen te

Hasselt (Hasselt), Koningin Astridlaan 31;

bekend ten kadaster:

Hasselt, 7e afdeling, sectie G, perceelnummer(s) 527V2DEEL.

Wegens zijn historische, historische in casu architectuurhistorische en socio-culturele waarde:

- als stadsgezicht:

HERENHUIS EN OMGEVING, gelegen te

Hasselt (Hasselt), Koningin Astridlaan 31;

bekend ten kadaster:

Hasselt, 7e afdeling, sectie G, perceelnummer(s) 527V2DEEL.

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische waarde van het monument:

Het bouwperceel was tot het midden van de 19de eeuw braakliggend terrein buiten de oude stadswallen. In 1853 bouwde Claes Henri hierop een magazijn, dat uiteindelijk in handen kwam van suikerbakker Pieter Nysten. In 1861 brak hij het magazijn gedeeltelijk af en liet het vervangen door de huidige nieuwbouw. In 1873 werd een uitgestrekt terrein achter het huis aangekocht en omgevormd tot tuin. De voornaamste aanpassingen aan het huis betroffen de dienstgebouwen : het restant van het oude magazijn en de achterwaartse dienstvleugels van het herenhuis.

Historische, in casu architectuurhistorische waarde van het monument:

Neoklassiek, bakstenen dubbelhuis, zes traveeën en twee bouwlagen onder een kunstleien zadeldak met dakkapellen. Gecementeerde façade met rechthoekige deur, vensters met afgeronde hoeken, hardstenen details en houten kroonlijst op klossen. De achtergevel fungeerde oorspronkelijk als hoofdgevel, waarbij de twee middentraveeën werden versmolten tot één enkele travee, uitgewerkt als risaliet, met dubbele glasdeur, een ovale oculus en een monumentaal steekboograam, bekroond door een driehoekig fronton. Het statige effect van de gevel wordt beklemtoond door twee achterwaartse dienstvleugels, voorzien van deuren en ramen zoals in de hoofdgevels, geritmeerd door baksteenpilasters. De functionaliteit van het geheel ging verloren door perceelsevoluties.

Intern vertoont het pand een typische dubbelhuisverdeling, met een smalle inkom, aansluitend op een brede traphal, het geheel aan weerszijden geflankeerd door ruimten. De monumentaliteit van de traphal moet worden gezien in het licht van de vroegere oriëntatie van het pand.

De interieurafwerking is voornamelijk toegespitst op de vestibule en traphal, geheel verbouwd in de late 19de tot vroege 20ste eeuw, met imitatiemarmers, echte marmer, Hasseltse majolica, stucwerk en een monumentale dubbele kwartslagtrap, die zich over twee verdiepingen naar boven slingert, om daar als het ware uit te monden in de zwaar gestucte vestibule-zoldering. De gelijkvloerse deuren zijn geschilderd in imitatiehout, dat achteraf door verhitting werd opgeruwd. De decoratie in de leefruimten is voornamelijk beperkt tot geëlaboreerde, gestucte zolderingen. Schoorstenen werden alle verwijderd in het kader van een recente verbouwing.

Historische en historische, in casu architectuurhistorische en sociaal-culturele waarde van het stadsgezicht:

Belangrijk beeldbepalend element, niet alleen aan straatzijde, maar ook aan tuinzijde, aangezien de façade hier de laatste getuige vormt van een fase in de ontwikkeling van het perceel, waarbij de achterzijde van het gebouw gemakkelijk toegankelijk was. De tuin maakt daarnaast deel uit van het herenhuis, als integraal onderdeel van een comfortabele burgerresidentie.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 04-11-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN